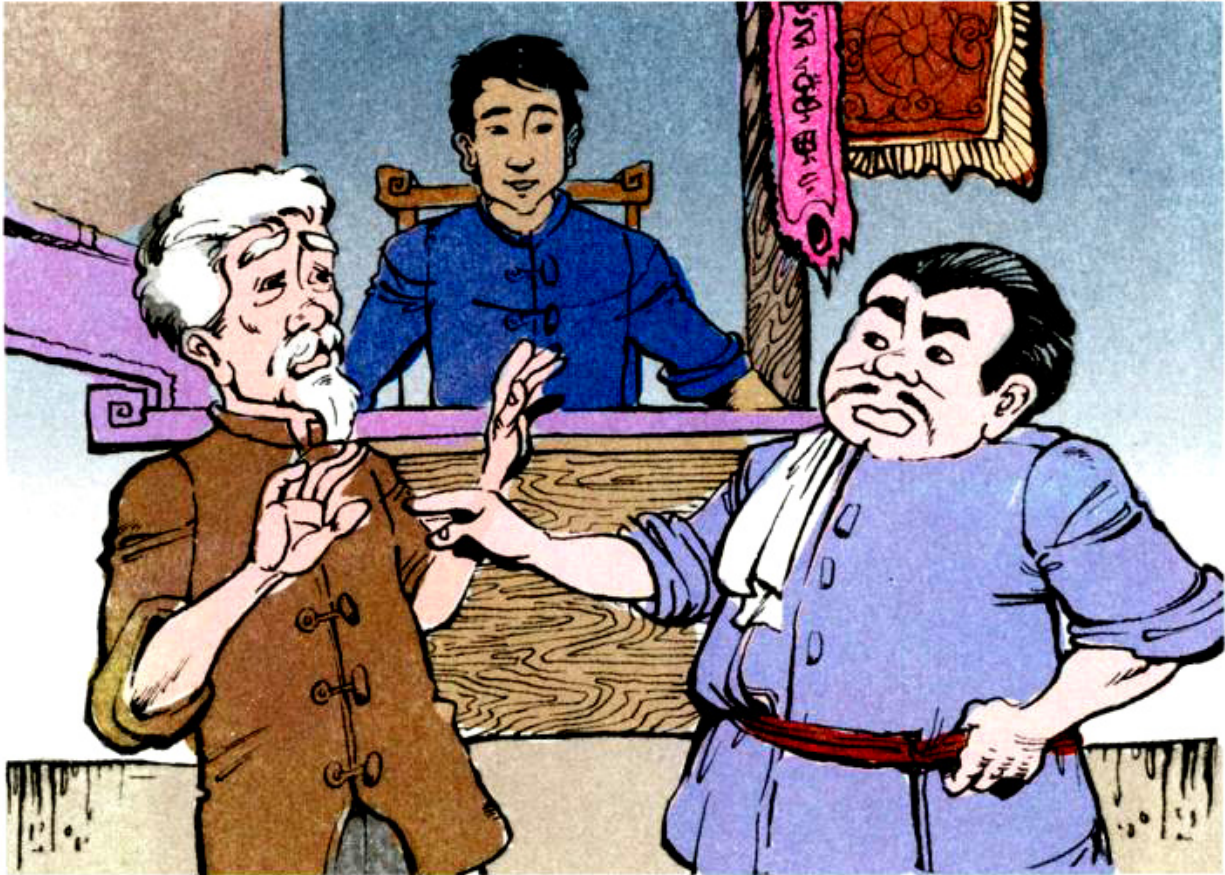

Mồ Côi xử kiện

1. Ngày xưa, ở một vùng quê nọ, có chàng Mồ Côi được dân tin cậy giao cho việc xử kiện.

Một hôm, có người chủ quán đưa một bác nông dân đến công đường. Chủ quán thưa :

- Bác này vào quán của tôi hít hết mùi thơm lợn quay, gà luộc, vịt rán mà không trả tiền. Nhờ Ngài xét cho.

2. Mồ Côi hỏi bác nông dân. Bác trả lời :

- Tôi chỉ vào quán ngồi nhờ để ăn miếng cơm nắm. Tôi không mua gì cả.

Mồ Côi bảo :

- Nhưng bác có hít hương thơm thức ăn trong quán không ?

Bác nông dân đáp :

- Thưa có.

Mồ Côi nói :

- Thế thì bác phải bồi thường. Chủ quán muốn bồi thường bao nhiêu ?

- Thưa Ngài, hai mươi đồng.

- Bác hãy đưa hai mươi đồng đây, tôi phân xử cho !

Nghe nói, bác nông dân giãy nảy :

- Tôi có đụng chạm gì đến thức ăn trong quán đâu mà phải trả tiền ?

- Bác cứ đưa tiền đây.

3. Bác nông dân ầm ức :

- Nhưng tôi chỉ có hai đồng.

- Cũng được - Mồ Côi vừa nói vừa thản nhiên cầm lấy hai đồng bạc bỏ vào một cái bát, rồi úp một cái bát khác lên, đưa cho bác nông dân, nói :

- Bác hãy xóc lên cho đủ mười lần. Còn ông chủ quán, ông hãy chịu khó mà nghe.

Hai người tuy chưa hiểu gì nhưng cũng cứ làm theo. Khi đồng bạc trong bát úp đã kêu lạch cạch đến lần thứ mười, Mồ Côi phán :

- Bác này đã bồi thường cho chủ quán đủ số tiền. Một bên "hít mùi thịt", một bên "nghe tiếng bạc". Thế là công bằng.

Nói xong, Mồ Côi trả hai đồng bạc cho bác nông dân rồi tuyên bố kết thúc phiên xử.

TRUYỆN CỔ TÍCH NÙNG

- **Công đường** : nơi làm việc của các quan.
- **Bồi thường** : đền bù bằng tiền của cho người bị thiệt hại.

1. Chủ quán kiện bác nông dân về việc gì ?
2. Tìm câu nêu rõ lí lẽ của bác nông dân.
3. Tại sao Mồ Côi bảo bác nông dân xóc 2 đồng bạc đủ 10 lần ?
4. Em hãy thử đặt một tên khác cho truyện.